

Ziurgabetasun printzipioa eta Schrodingerren ekuazioa

Mikel Agirre

BCAM

June 29, 2016

Ziurgabetasun printzipioa

Ziurgabetasun printzipioa

- Zer da ziurgabetasun printzipioa?

Ziurgabetasun printzipioa

- Zer da ziurgabetasun printzipioa?

$$\Delta x \cdot \Delta p \geq \frac{\hbar}{2}$$

Ziurgabetasun printzipioa

- Zer da ziurgabetasun printzipioa?

$$\Delta x \cdot \Delta p \geq \frac{\hbar}{2}$$

- Matematikoki ere idatz dezakegu

Ziurgabetasun printzipioa

- Zer da ziurgabetasun printzipioa?

$$\Delta x \cdot \Delta p \geq \frac{\hbar}{2}$$

- Matematikoki ere idatz dezakegu

Theorem

Izan bedi $f \in L^2$ non xf eta f' ere karratu integragarriak diren. Orduan

$$\left(\int_{\mathbb{R}^d} |xf(x)|^2 dx \right)^{1/2} \left(\int_{\mathbb{R}^d} |\xi \hat{f}(\xi)|^2 d\xi \right)^{1/2} \geq \frac{\|f\|_2^2}{4\pi}$$

Ziurgabetasun printzipioa

- Ziurgabetasun printzipioaren bertsio ezberdinak daude

Ziurgabetasun printzipioa

- Ziurgabetasun printzipioaren bertsio ezberdinak daude

Theorem (Hardy)

Baldin $f(x) = \mathcal{O}(e^{-\frac{x^2}{\beta^2}})$, $\hat{f}(\xi) = \mathcal{O}(e^{-\frac{4\xi^2}{\alpha^2}})$ eta $\alpha\beta < 4$, orduan $f \equiv 0$ eta $\alpha\beta = 4$ bada orduan $f(x) = ce^{-\frac{x^2}{\beta^2}}$

Ziurgabetasun printzipioa

- Ziurgabetasun printzipioaren bertsio ezberdinak daude

Theorem (Hardy)

Baldin $f(x) = \mathcal{O}(e^{-\frac{x^2}{\beta^2}})$, $\hat{f}(\xi) = \mathcal{O}(e^{-\frac{4\xi^2}{\alpha^2}})$ eta $\alpha\beta < 4$, orduan $f \equiv 0$ eta $\alpha\beta = 4$ bada orduan $f(x) = ce^{-\frac{x^2}{\beta^2}}$

Theorem

Baldin $e^{A_1|\cdot|^2} f \in L^p$ eta $e^{A_2|\cdot|^2} \hat{f} \in L^q$, $p, q \in [1, +\infty]$ eta gutxienez hoietako bat finitua bada $A_1 A_2 \geq 1/4$ izanik, orduan $f \equiv 0$

Ziurgabetasun printzipioa

- Ziurgabetasun printzipioaren bertsio ezberdinak daude

Theorem (Hardy)

Baldin $f(x) = \mathcal{O}(e^{-\frac{x^2}{\beta^2}})$, $\hat{f}(\xi) = \mathcal{O}(e^{-\frac{4\xi^2}{\alpha^2}})$ eta $\alpha\beta < 4$, orduan $f \equiv 0$ eta $\alpha\beta = 4$ bada orduan $f(x) = ce^{-\frac{x^2}{\beta^2}}$

Theorem

Baldin $e^{A_1|\cdot|^2} f \in L^p$ eta $e^{A_2|\cdot|^2} \hat{f} \in L^q$, $p, q \in [1, +\infty]$ eta gutxienez hoietako bat finitua bada $A_1 A_2 \geq 1/4$ izanik, orduan $f \equiv 0$

Theorem

Baldin $f \in L^1$ eta $\int \int |f| |\hat{f}| e^{|\mathbf{x} \cdot \boldsymbol{\xi}|} dx d\xi < \infty$ orduan $f \equiv 0$

Schrodingerren ekuazioa

- Schrodingerren ekuazioaren adierazpen orokorra

$$i\hbar \frac{\partial}{\partial t} \Psi(r, t) = \hat{H} \Psi(r, t)$$

non \hat{H} eragile Hamiltoniarra den, zeinek uhin funtzioaren energia adierazten duen.

Schrodingerren ekuazioa

- Schrodingerren ekuazioaren adierazpen orokorra

$$i\hbar \frac{\partial}{\partial t} \Psi(r, t) = \hat{H} \Psi(r, t)$$

non \hat{H} eragile Hamiltoniarra den, zeinek uhin funtzioaren energia adierazten duen.

- Guk partikula askearekin lan egingo dugu, zehazki, ondoko problema honekin

$$\begin{cases} \partial_t u = i\Delta u \\ u(x, 0) = u_0(x) \end{cases}$$

Schrodingerren ekuazioa

- Schrodingerren ekuazioaren adierazpen orokorra

$$i\hbar \frac{\partial}{\partial t} \Psi(r, t) = \hat{H}\Psi(r, t)$$

non \hat{H} eragile Hamiltoniarra den, zeinek uhin funtzioaren energia adierazten duen.

- Guk partikula askearekin lan egingo dugu, zehazki, ondoko problema honekin

$$\begin{cases} \partial_t u = i\Delta u \\ u(x, 0) = u_0(x) \end{cases}$$

- Goiko problema modu erraz batean ebatz daiteke Fourier-en teoria erabiliz eta honela idatz dezakegu bere soluzioa:

$$u(x, t) = (2it)^{-1/2} e^{i\frac{x^2}{4t}} \left(e^{i\frac{|\cdot|^2}{4t}} u_0 \right)^\wedge \left(\frac{x}{2t} \right) = (2it)^{-1/2} \int e^{i\frac{|x-y|^2}{4t}} u_0(y) dy$$

Schrodingerren ekuazioa

- Goian idatzi dugun ekuazioaren soluzioa hartuz, lehen aipatutako Hardy-ren emaitza berriatz dezakegu honako modu honetan:

- Goian idatzi dugun ekuazioaren soluzioa hartuz, lehen aipatutako Hardy-ren emaitza berriatz dezakegu honako modu honetan:

Theorem (Hardy)

Baldin $u_0(x) = \mathcal{O}(e^{-\frac{x^2}{\beta^2}})$, $u(x, t) = e^{it\Delta} u_0(x) = \mathcal{O}(e^{-\frac{x^2}{\alpha^2}})$, $t > 0$ eta $\alpha\beta < 4t$, orduan $u \equiv 0$ eta $\alpha\beta = 4t$ bada orduan u soluzioa izango da $\omega e^{-(\frac{1}{\beta^2} + \frac{i}{4t})|x|^2}$ bere hasierako datua izanik $\omega \in \mathbb{C}$ batentzako.

- Goian idatzi dugun ekuazioaren soluzioa hartuz, lehen aipatutako Hardy-ren emaitza berriatz dezakegu honako modu honetan:

Theorem (Hardy)

Baldin $u_0(x) = \mathcal{O}(e^{-\frac{x^2}{\beta^2}})$, $u(x, t) = e^{it\Delta} u_0(x) = \mathcal{O}(e^{-\frac{x^2}{\alpha^2}})$, $t > 0$ eta $\alpha\beta < 4t$, orduan $u \equiv 0$ eta $\alpha\beta = 4t$ bada orduan u soluzioa izango da $\omega e^{-(\frac{1}{\beta^2} + \frac{i}{4t})|x|^2}$ bere hasierako datua izanik $\omega \in \mathbb{C}$ batentzako.

- Modu honetako emaitzak gure soluzioaren alderdi kualitatibo bat erakusten dute, baina gure helburua soluzio hori kuantifikatzea izango litzateke

- Hona hemen gure lanaren motibazio den emaitza bat

- Hona hemen gure lanaren motibazio den emaitza bat

Theorem

Izan bedi $u \in C([0, 1] : H^1(\mathbb{R}))$ ondoko problemaren soluzioa

$$i\partial_t u + \Delta u + Vu = 0, \quad t \in [0, 1], x \in \mathbb{R}^n$$

Baldin

$$\int_0^1 \int_{\mathbb{R}^n} (|u|^2 + |\nabla_x u|^2)(x, t) dx dt \leq A^2$$

eta

$$\|V\|_{L^\infty} \leq L$$

orduan existitzen da $R_0 = R_0(n, A, L) > 0$ eta konstante bat $c = c(n)$ non $\forall R \geq R_0$ hurrengo betetzen den

$$\delta(R) = \left(\int_0^1 \int_{[R-1, R]} (|u|^2 + |\nabla_x u|^2)(x, t) dx dt \right)^{1/2} \geq ce^{-cR^2}$$

- Aurreko emaitza hori frogatu ahal izateko ezinbesteko erraminta ondoren daukagun lema hau da:

- Aurreko emaitza hori frogatu ahal izateko ezinbesteko erraminta ondoren daukagun lema hau da:

Lemma (Carleman)

Izan bedi $R > 0$ eta $\phi : [0, 1] \rightarrow \mathbb{R}$ funtzio leun bat. Orduan existitzen da $c = c(n, \|\phi'\|_\infty + \|\phi''\|_\infty) > 0$ non hurrengo desberdintza

$$\frac{\sigma^{3/2}}{R^2} \|e^{\sigma|\frac{x}{R} + \phi(t)} g\|_2 \leq c \|e^{\sigma|\frac{x}{R} + \phi(t)} (i\partial_t + \Delta)g\|_2$$

betetzen den $\sigma \geq cR^2$ eta $g \in C_0^\infty$ bada eta g horren euskarria ondoko multzoan sartuta badago

$$\{(x, t) : |\frac{x}{R} + \phi(t)| \geq 1\}$$

- Gure helburua Carleman-en estimazioa erabiltzea da lehenago ikusi dugun bezalako emaitza bat lortzeko baina denboraren dependentziarik gabe eta lokalizaturiko espazioko gune batean, hau da

- Gure helburua Carleman-en estimazioa erabiltzea da lehenago ikusi dugun bezalako emaitza bat lortzeko baina denboraren dependentziarik gabe eta lokalizaturiko espazioko gune batean, hau da

$$\int_{[\Lambda, \Lambda+1]} |\hat{u}_0|^2 dx \geq ce^{-c\Lambda^2}$$

non Λ zehaztutako balio bat izango den, nahi bezain handia eta u_0 Schrodingerren problemaren hasierako datua den.

ESKERRIK ASKO ZUEN ARRETAGATIK!